

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

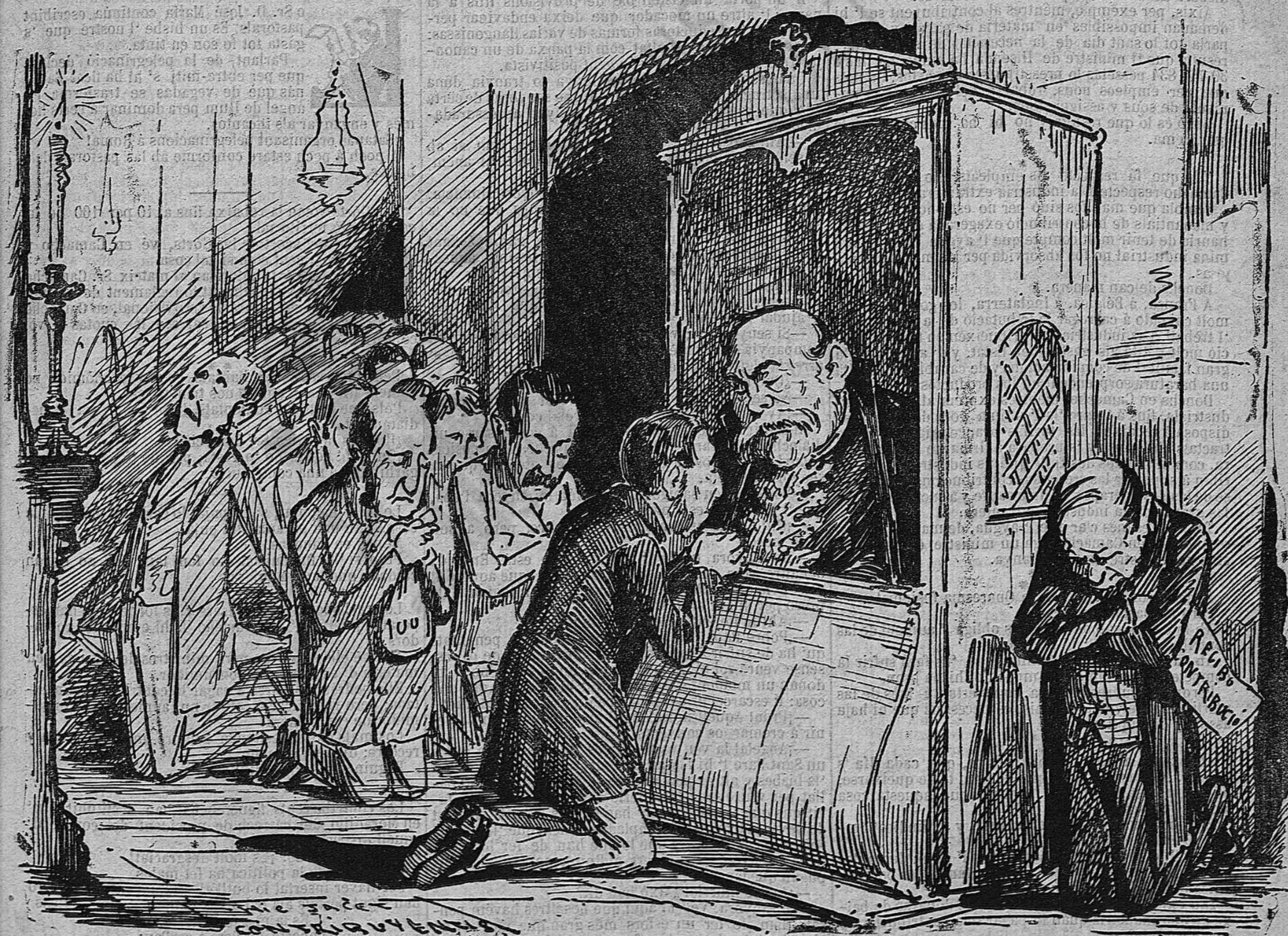
CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' illa de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba
Puerto-Rico, 16 rals, Extranger, 18 rals.

PER LA QUARESMA, PENITENCIA.

—M' acuso, pare, de ser contribuyent.

—Donchs, per penitencia, pagui la quota triplicada.

LA QUARESMA.

ER Quaresma trista, la d' aquest any, lecreatada per en Camacho.

Los set péus de la dona simbólica son set contribucions més inaguantables que las set plagues d' Egipte.

Son set péus que aplastan al contribuyent.

A vants cada setmana se 'n esqueixava un. Pero aquest any ja 's guardarán de tocarlos: son péus inviolables, destinats a apretar, fins que 'l contribuyent quedí reduxit a las proporcions de un bacallà sech ó de una hostia.

En Camacho no té més que una idea: que 'l espanyol traballi per compte del Estat, donantli en forma de contribució tots los beneficis que realisi, y després, si vol menjar, que 's mami 'l dit.

Aumentar las contribucions, y reduhir la racció: aquesta es la base del sistema *camachí*.

Tot per l' empleat y pera l' empleat, á costa del contribuyent.

Y que no 'm yinga á negar ningú que sigan aquets los propòsits del ministre de Hisenda.

Que no digan que 'l gobern té necessitats de un órde superior, y entre elles la més preferent de aixugar lo déficit, porque no falta qui 'l hi ha tret los comptes, y d' ells ne resulta una consideració més eloquient que discurs de 'n Sagasta quan defensa l' arrós.

Així, per exemple, mentres al contribuyent se 'l hi demanan impossibles en materia de pagar, y se 'l hi parla tot lo sant dia de la necessitat de sacrificarse, resulta que 'l ministre de Hisenda ha aumentat fins a 30.747.834 pessetas lo pressupuesto de gastos, no més que per empleos nous, rebaixa del desquento y augmentos de sous y assignacions.

Aixó es lo que resulta y no hi ha més cera que la que crema.

Y lo que fa respecte als empleats, ho fa també en Camacho respecte a la industria extranjera.

Sembla que may fos sinó per no estroncar las fonts y manantials de la contribució exagerada que exigeix, hauria de tenir molt compte que 'l ayuga de la nostre mina industrial no fós absorvida per las minas extranjejas.

Donchs de cap manera.

A França, á Bèlgica, á Inglaterra, los goberns tenen molt cuidado a carregar la tributació de la producció y 'l treball. Las industrias contribueixen en una proporció molt petita als gastos del Estat, y d' aquí, y de la gran facilitat de comunicacions y de cambis, ne resulta una baratura sorprendent en los productos.

Donchs en Camacho, mentres exprém als nostres industrials, fins á treure 'ls l' última gota de sanch, se disposa a rebaixar las tarifas arancelàries, y firma tractats ab França y 's prepara a firmarne ab Inglaterra, com si tingüés desitj de que 'ls industrials que arribin a suportar las cresudes contribucions, escapant-se de las sevases graps, vajin a caure y a sucumbir entre las graps de la industria extranjera.

Tot això es més clar que 'l ayuga, de manera que no sembla qu' en Camacho siga un ministre d' Espanya, sino un ministre contra Espanya.

Aquests son los fruits de la Quaresma fusionista.

Pero no bastan encare.

Ab lo dejuni rabiós a que 'ns obliga l' augment de las contribucions, no n' hi ha prou.

Ab la mortificació continua que 'ns fará sufrir la competencia extranjera, tampoch n' hi ha prou.

Perque la Quaresma siga complerta, á més de las mortificacions y dels dejunis, es necessari que hi haja assots y deixuplinas.

Aquí tenen al Sindicat madrilenyo, que cada dia 's queixa, en us del dret que tothom té de queixarse, quan una cosa l' hi fa mal, encare que aquesta cosa siga la butxaca.

En Camacho empenyat en cobrar, y 'l Sindicat empenyat en no pagar.

Aquell, enviant los cobradors, y l' últim deixantse posar los apremis y preparantse a tancar las botigas, antes que a afliuxar la mosca.

¡No existeix, per ventura, 'l dret de donar-se de baixa de una industria quau lo pagar una contribució no surt a compte?

Segons lo liberal Camacho, no, de cap manera.

Es necessari pagar y arruinarse

¡Y 'l que s' hi oposi, als tribunals!

Aixó es lo que ha fet ab lo Sindicat, l' ha dut als tribunals.

Es dir: l' hi ha aplicat una tanda de deixuplinas, perque la Quaresma fusionista siga complerta.

— ¿No vols pagarme ab diners? Donchs pagarás ab paper sellat.

Lo paper sellat es lo butleti de haver cumplert ab la parroquia.

¡Ah! Al veure aquesta guerra que fá un ministre contra la nació, no hi ha espanyol que no desitji sortir de la Quaresma y arribar á la Pasqua.

Una Pasqua de Resurrecció complerta.

La resurrecció de la llibertat, del dret, de la justicia y sobre tot del amor á Espanya, qu' en los verdaders ministres ha de ser superior al presupuest.

P. K.

LO QUE 'S CREUHEN LOS PELEGRINS.

(DEL NATURAL).

RA 'l dimecres passat. Sense sapiguer que fer, indecis com en Martinez Campos, surto de casa y, xano xano, 'm deixo caure á la Rambla.

Quin bull de gent! Quin trasbals! Quina tendència á anar amunt! Semblava que á Gracia hi donguessen alguna cosa. ¿Qué faré? Segueixo la corrent? Me 'n vaig á enterrar Carnestoltes? Jo no l' he mort pas... Grech que 'm puch excusar...

Al fi, l' exemple m' arrasta y ¡qué diable! sense pensarmhi més, me decideixo, 'm planto dintre del trania y surti lo que surti.

Lo vehícul comença a rodar y jo començo a examinar los mèus companys de viatje.

L' un porta un cistell plé de provisions fins á la nansa; l' altre un mocador que deixa endavinar perfectament las seductoràs formes de varias llançoniñas; l' altre un sanatxo abultat com la panxa de un canonje. Tots van previnguts: son gent positivista.

Quan som á la plassa de Catalunya lo trania dona una sotragada, y observo que dugas senyoras de certa edat que van a la méva dreta 's senyan apressuradament.

— ¡Ah! Vosté aquí? diu l' una á l' altra, com si ab lo senyarse l' hagués reconeguda; ¡També hi aném, senyora Pepa?

— ¡Ay! Vegi; no l' havia coneiguda, sevora Mundeta. ¡Quina casualitat! Cóm que fa tant temps que no la veia!

— Si; ja pot ben dirho. Are no hi vaig gayre á Sant Felip Neri, pero si Déu vol y Maria Santissima, aquesta Quaresma no hi faré falta cap diumenje.

— Farà molt bé, sevora Mundeta. Es precis no deixar perdre las bonas costums: are més que may hem d' ajudar l' Iglesia.

— Si sevora, si; vull venirhi pera tornar á estar en companyia de las mèvas amigas, y pera veure si s' arregla alguna cosa d' això d' anar á Roma.

— ¿Qué no 'n sab res vosté encare?

— No sevora; com que no surto casi may de casa.

— ¡Ay santa criatural! Ja la posaré al corrent.

Al sentir això comprehenc que vá a comensarre un diálech interessant: acluico 'ls ulls, prenen una posició cómoda, y 'm poso a escoltar ab més atenció que la sevora Mundeta.

— Vosté ja deu sapiguer, continúa la sevora Pepa, que 'l Sant Pare està pres.

— ¡Oh! Lo qu' estava pres era l' altre; pero aquell ja es mort.

— No sevora, no; lo d' are també ho està. En vida del altre, com que 'ls heretjes ja sabian que aquest d' are havia de ser Papa ab lo temps, ja 'l tenian á la presó per quant ho fos.

— ¡Ah! Ja ho entenç; digui, digui.

— ¡Pobre Papal! No pot figurarse vosté las penalitats qu' ha de sufrir á la seva presó, sobre un llit de pallas, sense veure sol ni lluna, voltat d' impios que no l' hi donan un moment de repòs. No l' hi diré més que una cosa: l' escarceller es en Garibaldi; ¿sab qui vull dir?

— ¡Prou! Aquell moro que l' any trenta cinch va venir á cremar los convents.

— ¡Angel! Ja veu vosté qu' es una vergonya que á un Sant Pare l' hi fassan una picardía aixís. Fins ara 'ls bisbes y altres personas de suposició havien treballat per veure si podrian ferlo deixar anar; pero 'ls faritzeus que 'l tenen no 'n han fet cas y se 'ls han tret de devant a caixas destempladas, dihen que 'l Papa no sortirà de la presó, y que lo que han de fer los catòlics es enviar forsa diners á Roma perque ells se 'ls puguen quedar.

— ¡Ay los murris! Aixó han dit?

— Si sevora. Vel' hi aquí que nosaltres havém pensat: Hem de fer un esfors més gran que may. Si no ajuntém totes las nostres forses per salvar al Papa, los liberals d' allá continuaran martiritzantlo, y 'ls d' aquí-aniran prenen fueros de tal manera que 'ls veurem altra vegada ballant á missa, perseguint al clero

y mofantse sense miraments de las cosas més sagradas.

— ¡Ay, calli, que 'm fa esgarrifar no més de pensarhil!

— Per això nosaltres aném á Roma. Allí 'ns presentarem á la porta de la presó demanant al Papa, y si en Garibaldi 'ns lo nega anirém á veure al capitá de la quadrilla que 'l té pres, eridantli 'l quien vive. Llavoras sabré una cosa ó altre. Si s' avé a posarlo en llibertat, no farém res y 'ns entornarem satisfets; pero si 'ns diu que no...

— ¿Qué farán?

— Vindrém á Espanya altra vegada á dir al govern que 'ns ajudi y que hi envihi tots los seus soldats, vei-hi aquí.

— M' agrada, Sevora Pepa. Si tothom fos com vos ja aniriam bé. Miri; jo ho diré al de casa y potser, quan siga 'l cas d' anar á Roma, hi vindrém tots dos. Sinó qu' ell diu una cosa.

— ¿Qué?

— Que 'ls bisbes y 'ls de Madrid s' han barallat sobre qui s' ha de posar al frenta y que tot está suspès.

La sevora Pepa obra la boca per contestar, quan repentinament lo trania 's pára: ja som als Josepets.

Ellas baixan ab tota calxassa, y jo 'm quedo lamentant la rapidés del viatje que 'm priva de sentir més á las dugas guetas.

— ¡No sé qué hauria pagat pera poguer anar á enterrar lo Carnestoltes ab ellas!

— ¡Bah, paciència! Me queda un recurs si vull sapiguer lo desenllaç del assumptu y sentir més disbarats: anar demà á Sant Felip Neri.

FANTASTICH.

o Sr. D. José María continúa escribind pastorals. Es un bisbe 'l nostre que 's gasta tot lo sou en tinta.

Parlant de la pelegrinació declara que per entre-mitj s' hi ha fitat Satanás que de vegadas se trasforma en àngel de llum pera dominar á certs homes y enganyar als incautos.

— ¡Satanás organisant pelegrinacions á Roma!

A poch á poc estaré conforme ab las pastorals dels bisbes.

Las Còrts votan la rebaixa fins al 10 per 100 de la contribució territorial.

Y á pesar del acort de las Còrts, vé en Camacho y cobra 'l 21 per cent com si tal cosa.

En cambi las Còrts autorisan al mateix Sr. Camacho per publicar provisionalment lo reglament de subsidi.

Y apesar de aquest caràcter provisional, en Camacho per interina providencia, carrega las cuotas y vol cobrarlos.

Pels que resultan rebaixats l' any econòmic no comensarà fins d' aquí á dos trimestres.

Pels que resultan aumentats, l' any comensa immediatament.

— Hont es la lògica Sr. Camacho?

— Qui sab! Potser no 'n gasta, perque tè pensat carregarhi també una contribució.

— Lo pà s' ha pujat, s' ha pujat lo carbó, s' ha pujat la carn... En una paraula, tot puja.

Mènos en Cànoves.

Pero si 'ls fusionistas ho fan tant bé, no tingen cuidado que també pujaran.

Los carboners, los carnisers y 'ls forniers no han esperat siquiera qu' en Camacho 'ls hi enviés los cobradores.

També ells servirian pera ministres de Hisenda, en materia d' escanyar al consumidor.

Els podrán resistirse a pagar la contribució aumentada; pero renunciar a cobrar un augment del consumidor de cap manera.

Los mals exemples tenen sempre imitadors: paga y recorre; diu en Camacho.

Paguin y recorri, diuhens ells.

Los contribuents figuerenchs han destituït á 'n en Moradillo del càrrec de president del comité d' aquell districte.

— ¡Pobre Moradillo! ¡Es molt desgraciat!

En lo joch de la política ha fet malas.

Per haver insertat lo butleti del Sindicat madrilenyo han sigut portats als tribunals cinc ó sis periódichs

— Es la mania funesta, goberni en Peré ó en Pau; si alguns gosan del sarau, la prempsa paga la festa.

La Correspondencia, eco de tots los goberns, assegura que la fusió te preparats una pila de projectes, de manera que, per discutirlos seran, necessaries dues legislatures.

Dos anys encara de Sagasta? Cal Primer se cumplirà l'únic projecte que te l'país. Es més sencill y mes apetitable.

Lo projecte de enviar la fusió á dida.

Textual:

Se tracta de un consell de ministres:

«Se ha hablado, además, de los gremios, cuya cuestión, segun el Sr. Camacho, no reviste importancia.»

Ja ho veuen; la qüestió dels gremis no te importa.

Quina llástima qu'en Camacho haja tirat per ministrel.

En la confraria dels tranquil's, de segur, que l'haurian nombret president.

Un rasgo de caritat evangélica.

Tornaya de Figueras lo capelá de l'ermita de Fau, per la carretera de Massanet, montat en un carro y en companyia de tres ó quatre xicot's.

En un punt estret de la carretera 's topa ab un carreter vell que anava carregat de gom á gom, y sense escoltar las súplicas de aquest perque retrocedis, adelantá fins á rossarse 'ls dos carros.

Llavors salta del carro lo minstre de Dèu, se llença sobre l'carreter, lo rebat per terra, y hauria acabat ab lo pobre á no haverlo separat aquells joves que anava al carro ab ell.

Aqui de las conclusiones dels dèu manaments:

—Estimar á Dèu sobre totas las cosas, y en quan al proxim, amorralo á terra.

Una carta de Lòndres assegura que de l'rey de l'As d'oros se troba en aquella capital fent la vida de solter.

Un periódich assegura que quan s'acosta á una señora inglesa, y l'hi diu:—Adios salada; aquesta l'hi respon:

—Shocking.

Aquesta paraula vol dir:—Uix! Arri allá, papa-natas!

Los cobradors de Madrit ja han romput lo foch contra 'ls contribuyents, comensant á cobrar pels apotecaris.

Aquests han pagat sense oposició.

Naturalment, la obligació dels apotecaris consisteix en servir als qu'estan malalts... y l'govern comensa á estarho de cuidado.

La casa Bailly Bailliére de Madrit acaba de publicar l'anuari de la industria, de la magistratura y de la administració ó siga direccions de 400,000 senyas de industrials d'Espanya y posesions d'Ultramar, contingudas en 2,400 planas.

Un obra tan útil per tots los que necessitan relacions no costa més que 20 pesetas y 's ven en la llibrería d'en Lopez.

Aquesta setmana, sens dupte ab motiu de las festas de Carnestoltes, hem rebut tant pocas cartas, que aplassem la contestació de la correpondencia pel próxim número.

Dispensinno los lectors que 'ns favoreixin ab advertencias, noticias y remisió de treballs.

UN CONTRIBUYENT.

¡Vàlgam santa Catarina!
Ditxós mil cops lo mortal
que neix á la Conchingina,
á Persia ó al Senega!

¡Ay d'aquell que neix á Espanya!

Ay d'aquell que en lo bressol
sent ja una veuheta extranya
que l'hi diu:—Ets espanyol!

Aquesta frasse espantosa
per si sola vè á pintar
la existència horrascosa
que ab lo temps té d'arrastrar.

Y qué digne es d'envejarse
lo qui fuig d'aquest mareig,
y, tot tranquil, se enterrase
al endemà del bateig!

La vida! Y hè qu'es la vida
dintre la nostra nació?

Es somni? ges una mentida?

No es un gran fart de bastò.
Desde que neix fins que 's mora,

un espanyol no fa més
que suar lo quilo á tot hora

y no tenir may dinés.

Quina historia més rissuena!

Capitol hú:—Donar rals.

Capitol dos:—Rebre llenya.

Y, etcetera: tots iguals.

Y, qué havém de fer? Esbravarnos
renegant contra l'govern.

Cóm no hém de desenfrenarnos?

Quina pò ns pot fer l'infern?

¿Qué compon tota la pena
que imposa l'monxi allí,
ab la pesada cadena
que 'ns clava l'govern aquí?
¡Ah, no, no, no! Quan hi penso
lo meu cap volta y se pert,
y ab prou feynas me convenço
de que lo que 'm passa es cert.

¡Treballéu, escarrasseuvs,
barrinéu sense pará,
establuvs, inginyéuvs
per menjá un trossot de pá!

¡Pá, m'has dit? Ni pá ni coeca:
com se 'n va tot jo no ho sé;
pero dintre de la boca
fins herba s'hi arriba á sé.

Goberná, en aquesta terra,
semebla que vol vení á di:
expreme á dreta y esquerda,
y 'l que risti á la cancri.

A veure! ¿qué 'm faltaría
á mí, si no fos això?
No res: me la camparía
més guapament que un bard.

Jo tindrà quatre duros,
menjaría molt decent,
fumaría dels bons puros,
vestiria el·legant.

Viuria potsé al ensanche,
estarla ben bo y roig,
y posaría una panxa
que á tothom faria goig.

Ara no: no tinch un xavo,
porto trajes esquisits,
lo menjar prompte i' acabo
y haig de fumá escanya-pits.

Visch oprimit com un mestre,
no m'entra ni un comprador
y, això sí, cada trimestre
veig entrá l'recaudador.

¡Quina terra! Cada dia
nos raja un nou embolich
per tréure ns més l'alegría
ó marejarnos un xich.

Ahir compro una camisa
y me 'n contan déu rals més;
luego l'sabater m' avisa
qu'ha fet... com los camisés.

Entre al café á reanimarme
perque la pena 'm confon,
y 'l mosso vè a revelarme
que ara ja no donan ron.

Es á dir que allí hent me giri,
en lo lloc més impensat,
al moment m' hi surt un ciri
d'alló que se 'n diu trençat.

Nit y dia, ab llum ó ab fosca,
sempre 'm demanar dinès,
sempre afliuixant la gran mosca:
¡ja no sè qué afliuixar més!

¡Quin mareig! Tinch calentura,
y se 'm vá encenent la sanch....
¡Ah! No hi ha més: si això dura
haurà de fundà algun banch.

Durant aquest carnaval no han faltat alusions políti-
cas.

Una comparsa de contribuyents magres y tronats,
anava cantant:

Macatxo, macatxo
la lleu qui la vol:
macatxo, ni un matxo
la fà tant bunyol.

Lo Papa Lleó XIII anima á n'en Nocedal á preparar
una pelegrinació carlista.

A pesar dels desitjos del Papa 'ls bisbes s'hi rebe-
lan, y 'l Papa infalible, per no indisposarse ab los bis-
bes, desfà 'l seu acort y dona carpetassó á n'en Nocedal.

¡Bonica palinodia la de Lleó XIII!
Vaja, que no es tant fiero aquest lleó.

Es molt curiosa la seguent combinació de xifras que
ha inventat un diari de Madrid.

En l'any 1841 van sublevarse 'ls generals Concha y
Leon, tractant de apoderar-se de Palacio.

Are bé: descomponent aquesta fetxa y sumantla,
tindràm lo seguent resultat:

1841	4
	8
	1

1854
Es dir la fetxa de una revolució, per la qual puja-
ren al poder los progressistas.

Seguim are 'l mateix sistema y veyám quin resultat
dona:

1854	5
	8
	1

1868
Es a dir la fetxa de la revolució de Setembre. Aquesta
ja vá ser més crespa.

Are consultem lo porvenir seguint lo mateix proce-
diment:

1868	6
	8
	1

1883
¿Qué es lo que succeherà l'any que vé?

Tinguém una mica de calma, que bè prou que ho
veurém.

Lo president del sindicat madrilenyo 's diu Mal-
trana.

—Maltrana, ó Mal-trina?

—No: qui trina es lo ministre de Hisenda.

Lo governador de Tarragona ha suprimit un periò-
dich tortosí que 's titolava *La verdad*.

Qüestió de decencia.

¡Com que á la veritat la pintan nua.

Han de donar las gracies més expresivas al Sr. Alonso
Martinez.

Lo ministre de Gracia y Justicia acaba de celebrar
una reunio de periodistas de Madrit (Los de provin-
cias com si no existissin) per explorar la seva opinió
respecte á la classe de lley á que ha de estar sub-
jecte la premsa.

La meva opinió ¿saben quina es?

La de Bertoldo: no, jo no trobo cap arbre que m'
agradi prou per servirme de forca.

Pero de tots modos lo que fà l'Alonso Martinez es
de agrahir. No tots los cuynés tenen las mateixas aten-
cions ab los pollastres que passan per las sevas mans.

—¿Qué l'hi agrada més, Sr. Pollastre? ¿Qué 'l fèm
ab such ó rostit?

Un aficionat á versificar, volia fer un sonet dedicat
á n'en Camacho, y vá comensar per reunir unas
quantas rimas.

Com á consonants á Camacho va trobá 'ls segunts:
Matxo, Gaspatxo, Sanatxo, y Mamarratxo.

—Prou, l'hi vaig dir, ¿Qué'n treurás de escriure
aquest sonet si tampoch podria publicarse?

En Nocedal volia fer una gran pelegrinació; enviar
vinticinch ó trenta mil carlins á Roma.

Lo Papa s'ha estimat més una mica de pelegrina-
cions petitas.

Es dir: una pelegrinació per entregas.

Es qüestió de tàctica:

La guerra de guerrillas als carlins sempre 'ls ha sor-
tit miltor que la guerra de grans massas.

L'arquebisbe de Tarragona ha disposat una pasto-

la bo'sta tot sovint hi ha baralles entre 'ls tenedors de paper. Algunas so-
ciets de Crédit sembla que no tenen altre objecte que deprimirse las unes
á las altres, y ferse baixa 'l paper.

¡Qui ho havia de dir!

Lo que vá comensar ab *primas* aca-
ba ab *cunyadas*.

Ja sabem per qué serveixen alguns banchs. Pera do-
nar cops de banch y ferne estellas.

En un billar:

—Fém un partit de tres?

—De tres has dit? Dorchs llavors es un partit libe-
ral dinàstich.

Sobre la huelga dels bunyolers que hi ha hagut á
Madrit, nos envian lo seguent:

EPÍGRAMA.

—¿Donchs y això dels bunyolers?

Sembla que també han plegat.

—Ja veurà; com qu'en Camacho
la competència 'ls hi fá,
axis que varen saberho
ja varen quedá escamats.

Mentre la majoria dels barcelonins lo dimecres eran
á enterrarlo, de una de las iglesias de Barcelona vá
sortir una cabalgata.

—Se n'extranyan? Dorchs jo 'ls donaré tots los detalls
que vulgan: vá sortirne una cabalgata, ó millor dit una
comparsa de cucurullas, ab l'excusa de fer una pro-
fesso.

Los neos sempre van endarrerits. ¿A qui se l'hi oco-
rré disfressar 'l dimecres de cendrà?

... *Continuació pàgina anterior*

ral condamnat lo liberalisme en totes les formes y de totas las maneres.

Lo liberalisme filosòfich, lo liberalisme polítich, lo liberalisme demagògich, lo liberalisme autoritari y cesarista.

Don Benito se n' ha desciudat un: lo liberalisme dels governs que cada més l' hi pagan lo sou. Los liberals que pagan al clero á la quenta son amichs del arquebisbe.

Aquí si que vè al pèl allò de: «Qué amigos tienes Benito!»

De un periódich de Madrid:

—Qué diuen dels descontents?

—Res... que ja s' han dissolt: are no 'n queda més que un

—Un no més? ¿Qui es?

—Lo contribuyent.

En Camacho 's fa seu los quartos dels contribuents y en Sagasta 's fa seu los plans de 'n Camaño. Així en Sagasta acredita 'l seu apellido.

Se-gasta.

Un cert granuja al carrer no hi està bé, així es que no sà mes que sortir y tornar á entrar en la presó.

L'última vegada hi ha anat per no haver sigut prou amantet á donar garrot á un rellotje.

L' escribá al pèndreli declaracions l' hi pregunta:

—Havéu estat près alguna altre vegada?

Resposta del granuja:

—Vaja, home, vaja, no fassi 'l criatura, si al jutjat no 'n coneixen d' altre.

En una tertulia s'asseu al piano un aficionat bunyol, y un seu amich se escapa á corra-cuya.

—No marxis, Fernando, diu lo pianista. ¿Qué no veus que vaig á tocar?

—Per això mateix.

Un senyor sense gran educació tenia una filla al colègi y l' hi deya per animarla á aplicarse:

—Ja veus, Elvira, los sacrificis que fà 'l teu papa. Fes que al menos puga dir que de tò n' he tret un 'home de profit.

Tothom sab que en temps d' eleccions los quartos ván endoyna y las explotacions mes infames son moneda corrent entre caciques y fondistes.

Un infelís, que batallaba pera sortir elegit va esmorzar en un hostal solitari ab cinch amichs, demanant una truita d' una dotzena d' ous.

Al acabar:

—Quànt es, mestresa, aquesta truita? pregunta 'l candidat.

La mestresa aprofitant la ocasió:

—Se 'n farà cinch duros.

—No es pas cara, fá 'l candidat ab ironia.

La mestresa prenentse la frasse en lo seu sentit recte:

—Perdoni que encara no he acabat: he dit cinch duros y vull dir cinch duros per barba.

Un marit molt agre de gènit té la costum de sortir de nit y de retirar á las tres de la matinada. La seva dona, en canvi, voldria que retires d' hora.

Un dia al anarse 'n després de sopar, la dona l' hi diu:

—A quin' hora vindràs?

Resposta d' ell, ab tò molt aixut:

—A l' hora que 'm darà la gana.

La dona ab carinyo:

—E Bueno; pero no vingas més tard que sents?

En una fonda:

—Mossó!

—Qué se l' hi ofereix, ¿senyoret?

—Mira, aquí á la sopa hi ha un cabell.

—Ja ho havia vist; pero com qu' es un cabell blanch...

—¿Qué?

—No l' hi volgué treure, que la bona educació ensenya á respectar las canas.

À LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—Ra mo-na.
2. Id. 2.ª—Tos-sut.
3. MUDANSA.—Mill-Mall-Moll.
4. CONVERSA.—Llamp.
5. GEROGLÍFICH.—No hi ha poble sense casas.

XARADAS.

I.
Fent un gran hú la Socés
esbaotava 'l veynat
perque s' havia punxat
ab una tot á la dos.

JOAN GARCIA.

II.
En Total diu que amorós
vè á casa per la Coloma;
més jo prima que si dos
es sols per ferhi la broma

PAU SALA.

ACENTÍGRAFO.

Sens haver tocat mai tot

và voler total la tia,

y l' hi và sortir un pá

que menjarse no s podia.

UN TAPÉ Y F. DE T.

ROMBO DE PARAULAS.

TRENCA-CAPS.

Semoleras, Ronda, Aragó, Lauria, Infern, Cuch.

Posar aquests noms en columna de manera que la primera lletra donga 'l nom de un carrer de Barcelona.

C. R. Y F.

GEROGLÍFICH.

LO
Pelafaral

AGUILERA.

ANUNCIS.

L' AMOR, LO MATRIMONI Y 'L DIVORCI

(QUATRE SESSIONS D' UN CONGRÈS)

CAPRITXO AGRE-DOLS, EN VERS, PER C. GUMÀ.

Un ptomet en quart de 32 planas. 2 rals.

enven en la llibreria de López, Rambla del Mitj, 20, y

eSès principals de Barcelona.

MEDICAMENTS DEL DR. WOOM.

NORT-AMERICÀ.

Aixarop lactific per aumentar la cantitat y caitat de la leit.

Interessantissim per mares y didas.

Aixarop pectoral per curar tota classe de Tos y demés entremets del pit.

Aixarop antidiatreich-estomacal per combatrer tota classe de diarrées y malalties del ventrell.

Unichs dipòsits en Barcelona, Gener, Petritxol, n.º 2. Jaraberia Farmacia de Grau Ingla. Rambla de las Flors n.º 1.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona. Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatre. 21. 7. 93.

ACTUALITATS.—COSAS PER LA SENMANA.

La quaresma dels espanyols.

Pelegrins de 'n Nocedal.

Pelegrins dels Bisbes.